

Sanctus Henricus

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan lehti 2/2022

Rakkaat seurakuntalaiset,

kesätaun jälkeen seurakunnan toiminta on vähitellen alkanut uudelleen: katekeesi, jumalanpalvelukset, opintopiirit ja eri seurakuntaryhmät ovat taas käynnissä uutta pastoraalivuotta varten. Olemme siitä iloisia. Ne välittävät elämää ja toivoa, joka nousee uskostamme Jeesukseen Kristukseen. Hän kutsuu meitä säteilemään evankeliumin iloa.

Helsinkiin ja sen ympäristöön asettuu uusia ihmisiä. Uudet kasvot ovat rikastuttaneet seurakuntayhteisöämme ja rikastuttavat sitä edelleen. Se on ilon ja kiitoksen aihe. Otamme heidät vastaan ja toivotamme heidät tervetulleiksi. Kaikki voivat löytää oman paikkansa suuresta Jumalan lasten perheestämme. Kaikki nuorimmasta vanhimpaan.

”Veljet ja sisaret yhdessä tiellä, kulkekaamme toivossa!”

Maailman nykytilanne tekee yhteiskunnat hauraksi, kylvää pelkoa ja epäilystä ja estää meitä pohtimasta tulevaisuutta tynnosti. Keneen voi luottaa? Mitä voimme odottaa huomiselta? Ei ole muuta vastausta tai perustelua, joka säästäisi meidät tuskallisilta kysymyksiltä ja epäilyltä, kuin se varmuus, että

Jumala on luonut maailman rakkaudesta ja että tämä rakkaus muokkaa salaperäisesti hänen lastensa sydäntä niin, että heidän kauttaan ”laupeus ja uskollisuus kohtaavat, oikeus ja rauha suutelevat toisiaan” (Ps. 85:11).

Varmasti maailman epäoikeudenmukaisuudet ja tragediat sekä omat henkilökohtaiset vaikeutemme voivat saada meidät horjumaan. Haluaisin kuitenkin muistuttaa tässä Martan uskosta hänen veljensä Lasaruksen kuollessa. Varmasti hän huutaa Jeesukselle katkeruutensa, suuttumuksensa epäoikeudenmukaisuuden edessä: ”Herra, jos olisit ollut täällä, veljeni ei olisi kuollut” (Joh. 11:21). Heidän välisensä dialogin lopuksi Martta kuitenkin huudahtaa: ”Uskon, Herra, minä uskon, että sinä olet Messias, Jumalan Poika, jonka oli määrä tulla maailmaan” (Joh. 11:27).

Martan usko on myös meidän uskomme. **Kristillinen usko perustuu varmuuteen, että kaikkien vaikeuksien ja epäilysten keskellä Jumala, ylösnousseessa Kristuksessa, tekee itsestään elämän Jumalan, toivon Jumalan.**

”Kulkekaamme toivossa!”

Ylösnousseen Henki toimii tässä maailmassa niin, että kaiken sen kautta, mikä vahingoittaa sitä ja pyrkii tuhoamaan sen, elämä kuitenkin jatkuu ja kasvaa. Entä jos tänä vuonna ottaisimme aikaa huomataksemme Hengen työn niissä meitä lähimpänä olevissa ihmisissä – naapurustossamme, kirkossamme, yhteisessä toiminnassamme opintopiireissämme ja muissa yhteisissä seurakuntaryhmissämme sekä kutsumuksissamme – jotka toimivat suuremman veljeyden hyväksi, jotta toivo syntyisi uudelleen?

Yhdessä muiden seurakunnan pappien kanssa toivotamme teille hyvää pastoraalivuotta! Rukoilemme puolestanne ja luotamme teidän rukouksiinne.

Isä Jean Claude

Dear Parishioners,

After the summer break, the activities of the parish have gradually resumed: catechism classes and masses, not to mention the various study groups and other groups within the parish that have started their new pastoral year. This is something to be happy about. They convey life and hope, which rises from our belief in Jesus Christ. He calls upon us to radiate the joy of the gospels.

New people are settling in Helsinki and its surrounding areas. New faces have enriched the life of our parish community and continue to do so. For this we should be both glad and grateful. Let us take them in and make them feel welcome. Everyone can find a place in our huge family of God's children. Everyone, from the youngest to the oldest.

“Brothers and sisters together on the road, let us travel in hope.”

The present state of the world makes societies fragile. It sows fear and suspicion and stops us from contemplating the future with calm. Who can be trusted? What can we expect from tomorrow? There is no other answer or argument that would spare us painful questions and doubts than the certainty that God has made the world out of love and that this love mysteriously shapes the hearts of his children, so that through them: “Faithful Love and Loyalty join together, Saving Justice and Peace embrace” (Ps. 85:10).

While it is true that the injustices and tragedies of this world, not to mention the struggles we face in our personal lives, can make us feel uneasy and unstable, I still would like to remind you all of Martha's faith while facing her brother Lazarus's death. Certainly, she cries out to Jesus in her bitterness and anger at injustice: “Lord, if you had been here, my brother would not have died” (John 11:21). At the end of the dialogue between Jesus and Martha, she nonetheless cries out: “Yes, Lord, I believe that you are the Christ, the Son of God, the one who was to come into this world” (John 11:27).

Martha's faith is also our faith. **Christianity is based on the certainty that amid all difficulties and doubts, God, in the resurrected Christ, makes himself the God of life, the God of hope.**

“Let us travel in hope!”

The Spirit of the Resurrection, despite all the forces in the world that damage and seek to destroy it, it is through the Spirit that growth of life persists. What if we take the time this year to observe the work of the Spirit in the people that are closest to us – in our neighborhoods, in our church, in our religious study groups and other activities and in our various commitments – and how they all function to foster a greater sense of brotherhood, so that hope would be born again?

Together with the other priests from our parish, we wish you a good pastoral year! We assure you that you are in our prayers, and we trust that we are also in yours.

Father Jean Claude

Pyhän Henrikin katedraalin lasimaalauksista

Osa 16: Sakramenttikappelin lasimaalaukset

Pyhät Matteus ja Simon Kiivailija

Kappelin sisäänkäynniltä katsoen alttarista käsin oikealle kolmannen lasimaalauksen aiheena ovat apostolit Matteus ja Simon. Simon tunnetaan myös lisänimillä Kananeus ja Kiivailija. Lisänimet hän on saanut erotukseksi Pietarista, joka oli myös nimeltään Simon. Eräs perimätieto kertoo Simonin olleen Kaanaan häiden sulhanen ja toinen perimätieto hänen olleen selootti, jotka tunnettiin kiivaina Rooman vallan vastustajina.

Matteus oli Alfeuksen poika nimeltään Leevi. Hän oli ammatiltaan publikaani eli roomalaisten määräämien tulli maksujen kerääjä Galilean Kapernaumissa. Publikaanin ammatti oli juutalaisten hyljeksimä. Publikaanin kanssa keskusteleminenkin tahrasi keskustelijan syntiseksi. Kulkiessaan talon ohi, jossa Matteus työskenteli, Jeesus kutsui Matteusta: ”Seuraa minua.” Matteus nousi, jätti kaiken ja alkoi seurata Jeesusta tämän opetuslapsena. Leevi muutti nimensä Matteukseksi kuvaa-

maan uutta kutsumustaan. Matteus tarkoittaa ”Herran lahja”. Matteuksen kerrotaan saarnanneen aluksi Juudeassa ja myöhemmin myös Kappadokiassa, Syyriassa ja perimätiedon mukaan myös Etiopiassa.

Matteus on yksi Uuden testamentin neljästä evankelistasta. Matteuksen evankeliumin kirjoittamisajankohdasta on erimielisyyksiä. Moni seikka puoltaa sen kirjoittamisajankohdaksi ennen v. 70, jolloin roomalaiset tukahduttivat juutalaiskapinan ja Jerusalem tuhottiin temppeleineen perinpohjaisesti. Matteus kuvasi tarkasti ennen temppelin hävittämistä vallinneita juutalaisia tapoja ja elämän muotoa. Matteuksen nimi liitettiin evankeliumin kirjoittajaksi toisella vuosisadalla kirkkoisä Eusebioksen toimesta. Evankeliumia pidettiin silminnäkijäkertomuksena. Jeesuksen sukuluettelolla hän osoittaa Jeesuksen olevan kuningas Daavidin sukua, joka todistaa ennustusten käyneen toteen. Matteus kuvaa neitsyt Marian raskauden ja Jeesuksen syntymän, jonka hän sitoo kuningas Herodeksen aikaan. Evankeliumissa kuvataan Jeesuksen opetuksia ja tekoja Galileassa. Evankeliumin tunnetuimpia osia on Vuorisaarna, joka sisältää Jeesuksen keskeisimmät moraaliopetukset. Evankeliumin päätösosan muodostavat Jeesuksen kärsimys, kuolema ristillä ja ylösnousemus. Evankeliumi julistaa, että Jeesus Nasaretilainen on Vanhan testamentin ennustama Messias. Evankeliumin kieli ja käytetyt ilmaisut osoittavat, että se on tarkoitettu ensi sijassa juutalaisuudesta

kääntyneille kristityille. Matteuksen evankeliumi sisältää opetusta Taivasten valtakunnasta. Evankeliumi kuvaa myös lopun aikojen tapahtumia Kristuksen toisen tulemisen yhteydessä.

Matteus koki marttyyrikuoleman. Keisarinna Helenan kerrotaan pelastaneen hänen reliikkinsä aluksi Konstantinopoliin. Sieltä reliikki siirrettiin Roomaan ja lopulta Salernon tuomiokirkkoon. Lasimaalauksessa apostoli Matteus pitää sylissään evankeliumiaan. Hänen attribuuttina on hilpari. Hilpari on pistokeihään ja taistelukirveen yhdistelmä, joka tuli käyttöön vasta myöhäiskeskiajalla, mutta sitä pidetään auktoriteetin vertauskuvana. Matteuksen muistopäivä on 21. syyskuuta.

Apostoli Simon mainitaan vain synoptisten evankeliumien apostolien luettelossa. Simon katoaa Uuden Testamentin kertomuksista helluntain jälkeen. Hänestä on säilynyt kuitenkin perimätietoa, jotka kertovat saarnaamisesta ja marttyyrikuolemasta. Läntinen traditio 500-luvulta kertoo Simonin toimineen Egyptissä ja Mesopotamiassa. Hän lähti yhdessä apostoli Juudaksen kanssa Persiaan, missä molemmat kokivat marttyyrikuoleman. Simonin attribuuttina on saha, jolla hänet surmattiin. Muistopäivää vietetään 28. lokakuuta.

Heikki Aronpää

Lähteet:

Tuula Luoma: Käsikirja katolisista pyhimyksistä
Matteuksen evankeliumi
Ort.fi/pyha-apostoli-simon-kiivailija
Simon Kiivailija - Wikipedia

Yhdessä kulkeminen?

Synodiryhmämme jokaisessa tapauksessa toistuva aihe oli, miten yhdessä kulkemista konkreettisesti ja sitoutuneesti voidaan edistää seurakunnassamme. Olemme pääsääntöisesti omissa oloissamme ja tuttavat keskenään. Uusia ystävyysyhteistyömuodostuu hitaasti.

Hiippakuntajuhlassa kävijöitä 2022

Monimuotoisuus on mahdollisuus

Toiveenamme on, että erikieliset ja eri kulttuureista olevat lähestyvät toisiaan. Voimme oppia toisiltamme, miten eri puolilla maailmaa ajatellaan ja miten katolilaisiksi syntyneen ajatukset ja arvot poikkeavat suomalaisen, aikuisena katolisuuden löytäneen ajatusmaailmasta. Kielimuurin madaltamiseenkin löytyy keinot, kun vain intoa riittää.

Keinoja yhteiseen tiehen

Tärkeää on suunnitelmallisuus, sitoutuneisuus ja eteneminen askel kerrallaan. Erilaiset pienryhmät takaavat oman innokkaan vetäjän avulla onnistumisen. Hiljaa hyvää tulee, ei hosumalla ja hoputtamalla, vaan antamalla jokaiselle aikaa sopeutua. Miltä kuulostaisi

kokkikerho, ikoninmaalaukerho, kieli-kerho? Ryhmä, jossa vahvistuskummit tukisivat toisiaan ja oppisivat vaalimaan tätä tehtäväänsä ja sen jatkuvuutta? Ryhmissä voisi jokaisella olla vaikka oma nimikkokaveri helpottamaan tutustumista. Tekemällä yhdessä opimme muilta ihan konkreettisia asioita, mutta ennen kaikkea yhdessä kulkemisen taitoa yhteisessä kirkossamme.

Christel Monni

Koululaisia 1913

Seurakuntalaisiamme

Ursuliinisisar Maria Lezhnina, kuten moni muukin, opettaa useissa kouluissa ympäri Helsinkiä katolista uskoamme kulkien koulusta toiseen metrolla ja busseilla. Marialla on yhtä aikaa luokkahuoneessa oppilaita monilta eri luokilta ja oppitunneilla heillä on käytössä eri luokka-asteiden oppikirjat. Hän opettaa monia eri-ikäisiä saman tunnin aikana!

Työn haastavuutta lisää myös se, että perheet eivät käy messussa usein, joten oppilaiden tietämisessä on ammottavia aukkoja ihan perusasioissa. On siinä työtä ja selviämistä! Kiitos ja kumarrus.

Synodaalinen San Damiano

Vaikka Stelliksen peittää ruoho, voimme käyttää Lapinjärven San Damianoa, joka on katolisen Annalan pariskunnan yksityinen ja kodikas retriittipaikka. Vain tunti ja vartti Onnibussilla.

Fransiskaanisesti siellä rukoillaan hetkipalvelukset ja osallistujat toimivat taloustöissä. Paulin alustukset aiheisiin ovat viisaita ja tiiviitä. Oma paras kokemukseni oli, kun retriitissä ripittäytyessä papilla oli aikaa antaa hengellistä ohjausta. Ei ollut jonoa.

Retriitissä ei oltu koko ajan hiljaa, koska monet meistä ovat yksinäisiä ja kaipaavat keskustelua hengellisistä asioista. Yhteisöllisyys syntyy taloustöissä, keskusteluissa. Pelkkä yhdessä laulaminen ja rukoilu ei riitä, tarvitaan kokemusten jakamista. Se on yhdessä tien kulkemista eli synodaalisuutta luonnollisesti, arkisesti.

Moitettakin on: riittäisi kun jälkiruokia olisi vain pyhänä!

Lemmikki Louhimies

Voiko historiallisella romaanilla evankelioida?

Oliko kenraali Mannerheim tyttärensä kanssa joulumessussa vuonna 1913 Henrikin kirkossa? Joku teistä saattaa osata kaivaa tuon tiedon jostain arkistoista.

Lemmikki Louhimiehen historiallinen romaani Mannerheimin tytär ja koirajumalien aika on soljuvaa kerrontaa, jossa fakta ja fiktio punoutuvat uskotavalla tavalla yhteen. Kirja kuvaa kristityn hengellistä elämää: Anastasia oli karmeliitta.

Innostuksen romaaninsa kirjoittamiseen Lemmikki sai Heidi Tuorila-Kahnpään perusteellisesta ja ansiokkaasta Fideksessä vuosina 2017–18 ilmestyneestä viisiosaisesta artikkelisarjasta.

Pyhän Henrikin seurakuntasalissa sunnuntaina 16. lokakuuta kirkkokahvien jälkeen klo 13.00 pääsette vastaamaan, voiko romaanilla evankelioida. Silloin kirjoittaja kertoo teoksestaan Mannerheimin tytär ja koirajumalien aika.

Eeva Vitikka-Annala

Katolilaisena lumisessa korvessa

Televisio on päällä, ja sieltä tulee ohjelmaa Espanjassa asuvista suomalaisista. Vitsailen vaimolleni, että mitä jos muuttaisimme Espanjaan. Kokoaisimme vähäiset tavaramme ja suuntaisimme Aurinkorannikolle, Fuengirolaan, Marbellaan tai johonkin muuhun suosittuun kohteeseen. Samalla kun pohdimme näitä, huomaamme, että Espanjassa ei meitä eniten kiinnostakaan maan vanha hieno kulttuuri, aurinkoiset rannat ja sininen taivas niiden yllä, vaan – mahdollisuus käydä messussa milloin vain. Pistäytyä lähikorttelin kirkkoon aamulla, päivällä, illalla. Arkin ja sunnuntaisin. Rajattomasti.

Se olisi korvessa asuvalle katolilaiselle todellista juhlaa.

Vaimoni joutuu sairautensa takia jäämään kotiin, kun minä suuntaan kirkkomatkalleni. Kotikirkkomme, Pyhän Henrikin katedraali on seitsemänkymmenen kilometrin päässä asuinpaikkakunnastamme Askolasta. Tiedän toki, että monen Suomen katolilaisen kirkkomatka on vieläkin pitempi. Silti varsinkin talvella, huonojen säiden aikaan, matka painaa askelissa. Ja tietysti myös auton ratissa.

Lähtöä edeltävänä iltana vilkaistaan sääkarttaa. Onko aamulla liukasta? Pyryttääkö, pakastaako? Onko noustava kuuden aikaan heiluttamaan lumilapiota, jotta auton saa ajettua pihasta ja toivottavasti kunnialla myös takaisin? Myrskyääkö, onko tielle pudonnut

oksia ja onko jokin ajoväylä tilapäisesti poikki?

Usein teen niin, että jätän auton Porvooseen ja jatkan sieltä bussilla Helsinkiin. Loppumatkan Kampista Eiraan kävelen. Voisin käyttää ratikkaakin, mutta käveleminen tekee hyvää. Samalla se tarjoaa tilaisuuden hiljentyä. Sunnuntaiaamuinen kävelymatka kirkkoon on kuin pieni pyhiinvaellus sekkin. Ja samalla vaellus omien muistojen äärelle.

Tuossa on ylioppilaskoti, josta me pojat lähdimme joskus joukolla Johannesen kirkkoon iltapalvelukseen. Sankka joukko nuoria miehiä täytti kokonaisen kirkonpenkin. Näky herätti myönteistä huomiota. Nuoret miehet kirkossa olivat siihen aikaan harvinainen näky.

Opiskelijakotimme seinät olivat hatarat. Ne oli hätäisesti harsittu kokoon sodan jälkeen, kun talo oli saanut pommiosuman. Oliko kysymyksessä sama ilmahyökkäys, jonka yhteydessä pommi iskeytyi Erottajan ja Iso-Rooberitinkadun kulmaan räjähtäen miltei katutasossa sillä seurauksella, että yli viisikymmentä ihmistä kuoli, suuri osa heistä kouluikäisiä lapsia? Lähellä sijaitsevassa elokuvateatterissa oli juuri päättynyt päivänäytös, ja lapset poistuivat kadulle. Pommi sai heidän keskuudessaan aikaan hirvittävää tuhoa.

Mieleen nousevat pakostakin Ukrainan tapahtumat. Niistä minua muistutetaan joka askeleella Tehtaankadulle saapuessani. Silmäilen julisteisiin Venäjän lähetystä vastapäätä kirjoitettuja venäjänkielisiä tekstejä. Yhteen niistä on kirjoitettu peräti sivun mittainen lainaus Dostojevskilta. Mietin, mistä hänen romaanistaan se on peräisin, kunnes muistan. Karamazovin veljekset, isä Zosiman vastaus luostariin saapuneelle avunpyytäjälle. Naiselle, joka oli sielunhädässä, menettämäisillään uskonsa ja pelkäsi kuolemaa. ”Älä pelkää mitään, älä pelkää milloinkaan, äläkä murehdi. Jumala antaa kaiken anteeksi. Maan päällä ei ole sellaista syntiä, jota Jumala ei antaisi anteeksi vilpittömästi katuvalle... Rakkaus on niin kallisarvoinen asia, että sillä voi ostaa koko maailman. Älä siis pelkää...”

Tämä on sunnuntain ensimmäinen saarna, ja, ihmeellistä kyllä, kuulen sen jo ennen kuin olen astunut kirkkoon.

Heikki Hakamies

SEURAKUNTANEUVOSTON VAALIT

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan seurakuntaneuvoston vaalit järjestetään vuoden lopulla.

Äänioikeutettuja ovat kaikki tämän seurakunnan 18 vuotta täyttäneet jäsenet. Seurakuntaneuvoston toimiaika on 5 vuotta.

Ehdokkaan tulee olla 18 vuotta täyttänyt, kirkon täydessä yhteydessä elävä seurakunnan jäsen, joka tunnetaan varmasta uskostaan, korkeasta moraalistaan ja harkitsevaisuudestaan.

Seurakunnan jäsen voi ilmoittautua itse ehdokkaaksi tai ilmoittaa toisen tämän seurakunnan jäsenen, jos tämä kirjallisesti vahvistaa suostumuksensa ehdokkuuteen.

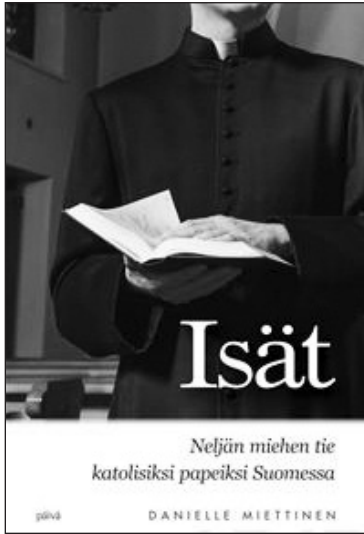
Ehdokkaat pitää ilmoittaa kirkkoheralalle kirjallisesti.

Luettelo ehdokkaista julkaistaan.

Vaalipäivä ilmoitetaan tämän kuun lopulla.

Seurakuntaneuvoston tehtävänä on kirkkoherran johtamana huolehtia seurakuntaelämästä ja tukea sekä edistää sitä, tuoda esille seurakuntalaisten mielipiteitä ja esittää suosituksia sekä mielipiteitä muille hiippakunnan elimille ja neuvostoille.

Joku seurakuntaneuvoston jäsenistä valitaan hiippakunnan pastoraalineuvostoon silloin, kun hiippakunnassa on toimiva piispa. Sede vacante-tilanteessa pastoraalineuvostoa ei ole.

Kirjailija, toimittaja, teologian maisteri Danielle Miettinen

kiinnostui katolisten pappien tiestä papputeen ja löysi haastateltavikseen neljä Helsingin hiippakunnassa palvelevaa miestä, jotka kaikki ovat tuttuja myös Henrikin seurakuntalaisille: isä Trin, isä Jean Clauden, isä Federicon ja isä Oskarin. Kirjan teon alkuvaiheissa myös isä Tri toimi Henrikissä, joten heidän ”kiinnisaamisensa” oli suhteellisen helppoa.

Danielle Miettistä on selkeästi kiinnostanut tietty estetiikka näiden miesten elämässä ja kutsumuksessa. Hän on ottanut tarkoin selvää heidän tiestään papputeen ja nimenomaan kaukaiseen Suomeen. Hän on jättäytynyt itse haastattelijana taka-alalle, mistä johtuen saamme kuulla lähes autenttisen, oman äänen kertovan pitkästä tiestä. Kahdel-

la näistä papeista on takanaan traaginen matka lapsuuden onnellisesta kodista kauas kylmään pohjolaan, kolmannella kasvaminen papputeen tapahtui osittain yhdessä hänen perheensä kanssa, yhteisessä tutustumisessa Kristukseen. Ainoa suomalainen tässä joukossa on taiteilijaperheen ateistipoika, jonka elämä muuttui hitaasti järjen kasvattamana uskona siihen, että Kristus on todella olemassa.

Näistä neljästä haastattelusta paljastuu myös selkeästi se ero, mikä on katoliseen perheeseen syntyneen ja siinä uskoon kasvaneen, ja toisaalta ateismista ajattelun ja järkeilyn kautta uskoon tulleen ihmisen välillä. Kolme heistä on hiippakuntapappeja, joiden toiminta ja elämä keskittyy kirkkoon, sen välittävään asemaan pienen ihmisen ja Jumalan välillä. Heistä huokuu levollinen, tervehdyttävä armeliaisuus, ymmärrys ja rauha, mikä ei suinkaan sulje pois älyn ja tutkivan mielen asettamia kysymyksiä ja niiden ratkaisuja.

Olisin tasapainon vuoksi toivonut, että kirjassa olisi haastateltu myös niitä kahta luterilaisuudesta katoliseen kirkkoon siirtyneitä papeiksi opiskelleita hiippakuntapappia, joiden tie varmasti olisi ollut yhtä kiinnostava kuin nyt kirjaan valittujen. Tästäkin huolimatta *Isät* on kirja, jota voi lämpimästi suositella jokaisen katolilaisen luettavaksi. Mehän tunnemme nämä papit ja nyt opimme tuntemaan heidät vielä paremmin.

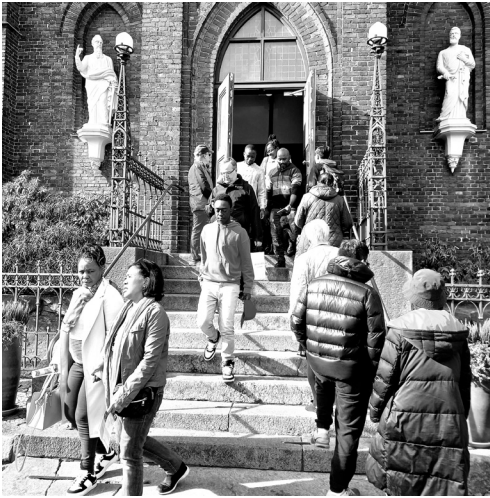
Tuula Luoma op

Kirja *Isät* on saatavissa myös Katolisesta tiedotuskeskuksesta.

Eräs matka kirkon yhteyteen

Katolisen kirkon täyteen yhteyteen liittyy Suomessa vuosittain kymmeniä ihmisiä aikuisiällä. Millainen heidän tiensä on, millaisista syistä he liittyvät kirkkoon? Esittelen tässä lyhyesti yhden henkilön, joka on oikeissa liittyä katoliseen kirkkoon tänä syksynä: **Arto Törrön**

Arto on nuori kolmikymppinen mies, koulutukseltaan psykologi. Hän on kasvanut Espoossa vanhoillislestadiolaisessa perheessä. Viime vuosina vanhoillislestadiolaistaustaisia, erityisesti nuorehkoja miehiä, on liittynyt kirkkoon useampia. Arton matka kohti katolisuutta alkoi jouluna 2016, kun hän osallistui kanssani ensimmäisen kerran elämässään katoliseen messuun Henrikissä. Sen jälkeen hän on pikkuhiljaa tutustunut katoliseen teologiaan ja hengelliseen elämään sekä

osallistunut kuluneen vuoden aikana johdantokurssin luennoille.

Psykologina Artoa on puhutellut katolisuudessa erityisesti oppi vapaasta ratkaisuvallasta, joka poikkeaa luterilaisuuden radikaalimmasta perisyntiopiasta. – Koen, että se antaa toivoa ja luo pohjan koherentimmalle ihmiskuvalle, joka sopii paremmin yhteen hyvän psykologian kanssa. Ihminen tarvitsee Jumalan apua, mutta ei ole kuitenkaan pelkkä objekti vaan tekee itse ratkaisuja, hän toteaa.

Kristinuskon ylipäätään Arto kokee maailmankatsomukseksi, joka tuo elämään tarkoituksen. – Determinismi, jota kannatetaan laajasti tiedepiireissä, vie lopulta pohjan elämän mielekkyydeltä. Kristinuskoo ottaa huomioon ihmisen ruumiillisuuden ja materiaalsen puolen, mutta opettaa samalla, ettemme ole vain geniemme tai tarpeidemme orjia.

Arto on kokenut tärkeäksi katolisessa kirkossa myös keskustelun ja rakentavan kritiikin vapauden. – Paavilla ja opetusviralla on kirkossa auktoriteetti, mutta ongelmista voi puhua, ja oppi ja teologia voivat myös kehittyä. Toki myös katolisessa kirkossa voi edelleen esiintyä myös legalismia ja keskustelukyvttömyyttä.

Messussa Arto kertoo kokeneensa pyhän läsnäoloa. Kirkkoon liittymisen jälkeen, jos Jumala sen suo, hän toivoo voivansa jatkaa uskossa, toivossa ja rakkaudessa kasvamista pienin askelin, Jumalan tahdissa. Toivotamme siihen Artolle Jumalan siunausta!

Joona Korteniemi

SEURAKUNNAN HENKILÖUUTISIA

ENSIKOMMUUNION SAANEITA

1.5.2022 Tapanilan ensikommuunioryhmä

Egbejimba Icherem
Hänninen Sofia
Kiluvia Dalila
Kyntäjä Silja
Malin Elias
Pironato Luca
Skrzypek Hanna
Szura Tomasz
Trębacz Oliwia

8.5.2022 Suomenkielinen ensikommuunioryhmä

Herrero Linde
Ilan Elizah
Issa Elsa
Khan Arman
Khan Aryan
Ndungu Shania
Puolanto Elias
Vanhala Maia
Vytautas Prause

8.5.2022 Englanninkielinen ensikommuunioryhmä

Felya Ysabel Ison Lanag
Lucianna Marie Noelle Koponen

Kuvat: Anneli-Oula

Vendella Khate S. Feliciano
Athena Lacuesta
Krista Kamsiyochukwu Itodo
Raiden Joash Pineda
Radley Joachim Pineda
Ciara Dungriila Chilla
Sophia Isabella Ferrara
Ayana L.Manungas
Chisom Petra Odoh
Leonardo Fernando Alonso
Sebastian Abhilash Thanniyil
Antonio Mario Matin-ao
Daumar
Maxxim Nexus Panti Dagsil

**15.5.2022 Suomenkielinen
ensikokmuunioryhmä**

Chukwuemeka Ghigozie
Ezeonwukaikie Chikamso
Gojdz Oliwia
Hellevig Noa
Lehtipuu Ossi
Niku-Paavola Joel
Ogbunugafor Richard
Paasio Sefunmi
Pekkarinen Emma
Truong Dinh Duy
Vahteri Onni
Weckström Milla
Wekström Simon

**15.5. Ensikommunio
Porvoossa**

Veloso Meisha ja Jakob Kekkarainen

**15.5. Ruotsinkielinen
ensikommunioryhmä**

Gustaf Cambier
Rafael Ringbom
Brian Ó Súilleabhain
Beatrice Alessi
Thomas von Walzel
Umberto Casagrande
Line Casagrande

**22.5.2022 Suomenkielinen
ensikommunioryhmä**

Aaldijk Iris
Airasmaa Iris
Häkkiä Alma
Javelona Joshua
Mäkelä Olivia
Siltanen Matias
Vuollet Julian

KASTETTUJA

Nea Hannele Löfving
Phan Quang Thanh Hung
Léo Patrick Oseas Borgström
Miriam Quintanilla
David Cavadas Koponen
Phan Annie Nguyen An
Lena Maarit Vukosava Dujmovic
Oliver Linus Luode Clementino
Nguyen Lucia
Lucas Elian Hietanen
Alexander Ochiri Ruskomäki
Mette Sophie Alice Holthöfer
Klaara Airi Maria Mäkelä
Elliot George Lujala-Ivors
Olanna Ohaeri
Heaven Sofia Koryael
Jeremia Joosef Pastila
Hosie Okbamichael
Robert Marcin Nikolaus Sopyllo
Jannica Jasmin Roström
Catalina Perez
Benjamin Jules Matvei Rosalinde Boulay
Elias Samuel Salokanto
Theo Sakari Köppl
Lucas Boereh Kar
Emilia Baw Meh Kar
Linus Jaakko Nicolas Vanamo
Alexander Ceasar Sakari Danladi
Noah Mikael Louie Veloso
Anaís Roxane Akamanzi Nzaramba
Nguyen Serena Tuyen Tran
Avianna Francine Pabalate

Samantha Faith Javier
Sonja Muhire
Anaelle Kyria Tcham Cheli Mbambo
Le Kha Lam
Miska Alexander Gassen
Aila Roig Carvalho
Noah Ekene Väänänen
Irene Amara Ufele
Edith Paade Fernández-Pacheco
Christian Michelangelo Sciortino

**VAHVISTUKSEN SAKRAMENTIN
SAANEITA**

Akok Abak
Blay Fuster Miriam
Boglaru David
Bushu Belsey
Confucious Aaron
Garavelli Leo Leevi Lorenzo
Haikonen Althea Helena Sanico
Heino Aada Olivia
Jude Natsan

Kylkilahti Lisa Valeria
 Leonar Jenifer
 Leoni Celeste Lisa-Maria
 Leoni Oliver Marco
 Lumioksa Ilona Helmi Maria
 Miettunen Saara
 Mpindi Piia
 Mäkelä Amanda Elisabeth
 Nguyen Minh Tu
 Paul Paggy Felicia Gunnevi
 Phung Navy
 Quintanilla Miguel Tomás Ricart Serrat Irene
 Ricart Serrat Ana
 Romera Alvarez Marta
 Sanchez Gonzalez Mateo Antonio
 Selkainaho Emil Matteo
 Sigwo Sigwo Valerie Briginette Isabella
 Vanhala Ines Sofia
 Sojakka Paulius
 Virtanen Kalle Jonas Justinas
 Weckström Albert Bjöm Petter
 Auvinen Jarod Madison Kengue
 Cruz Mariko
 Duarte Flor
 Ezeonwukaike Chidubem
 Uchenna Simon
 Federiko Manuella Ikaang
 Fernando Syanne
 Gorla Raffaele
 Gorski Maya Milady Aurelia
 Huynh Gia Han
 Huynh Gia Nguyen
 Kadyrov Jakub Hekim
 Kangas Silve Maria Hillevi
 Kokko Nikael Juho Tapani
 Mekandjo Tatiana
 Morrone Silvio
 Myyry Sofia Olivia
 Nieminen Lomig
 Niku-Paavola Jasmin
 Osamudiamé Carolina
 Niku-PaavolaJoel
 Osareme Christian
 Pham Suvi
 Reinikainen Boris Gustavo Cabral
 Wanja Kihara Jude Kimani
 Zefiqi Diana

Englanninkielinen vahvistusryhmä

Ayumi L. Manungas

Cyndie Thea Cabrera Onarse
 Clarence Janielle Cabrera Onarse
 Daniella Keziah G. Rojo
 Jan Stanistaw Budzisiak
 Christine Jill Cereno Serato
 Joseph Jr. Egut
 Ralph Johan Pineda
 Maria Elaine Aquino

KIRKKOON OTETTUJA

Pietarinen Annukka Klaara Tuulikki

AVIOLIITTOON VIHITTYJÄ

Pham Quang Thanh Hung ja Le Thi Bich Ngoc
 Kovács Petri Istvan ja Riihimäki Reetta
 Velho Ville Oskari ja Rivera Diez Andrea Daniele
 Dodik Drazen ja Virtanen Pinja Erika
 Le Thai An ja Nguyen Xuan Nhi
 Johanson Erki ja Johanson Phuong Chi
 Soosaihasan Sugathas ja Manavarayar Ahalya
 Koponen Joel Antti Erik ja Melgar Shoc Maria Cruz
 Arlegui Marko Kristian ja Tuominen Annina Mira Tuulia
 Khanbagi Mohssen ja Välimaa Josefina
 Lehto Samu Josa Jakob ja Kerr Emer Jane
 Nde Koumba Milieze Vivien ja Nombe Sebo Jeancy
 De Franceschi Luiz Antonio Ribeiro ja Kuparinen
 Anna Maria
 Rodewig Valentin Josef ja Hellstrand-Rodewig Andrea
 Healy Michael George ja Aho Heidi Elina Marianne
 Honkanen Timo Sampo Johannes ja Hohoang Tuong Vi
 Nzalamba Maxime ja Ndabakengurukiye Languide
 Nguyen Thanh QuangTri ja Tran Thi Hong Yen
 Bruno Luca Felice ja Dang Thi Mai Hang
 Laitinen Otto Mikael Teodor ja Wilén Anni Katariina
 Gilchrist Brian Francis ja Gilchrist Veera Katri Matleena
 Amador Zuniga Oscar Daniel ja Lainez Imelde Sarahi
 Tran Thanh Binh ja Do Tu Linh

HERRASSA POISNUKKUNEITA

Miraj Kassanga Allen Aki
 Aivila Heikki Juhani
 Jaakkola Leena Riitta Kaarina
 Kadziolka Artur Tomasz
 Moilanen Ritva Aulikki
 Kiiskinen Terhi Marja-Sisko
 Palillo Salvatore
 Kleinberg Raul Henrik
 Padilla Magdadaro Evelio
 Weiss Tomasz Arkadiusz

04.12.	ADVENTIN 2. SUNNUNTAI	11.12.	ADVENTIN 3. SUNNUNTAI (gaudete-sunnuntai)
06.12.	pyhä Nikolaus, piispa (Suomen itsenäisyyspäivä)	12.12.	Guadalupen Neitsyt Maria
07.12.	pyhä Ambrosius, piispa ja kirkonopettaja, mp	13.12.	pyhä Lucia, neitsyt ja marttyyri, mp
08.12.	AUTUAAN NEITSYT MARIAN PERISYNNITÖN SIKIÄMINEN, JUHLAPYHÄ	14.12.	pyhä Ristin Johannes, pappi ja kirkonopettaja, mp
09.12.	pyhä Juan Diego Cuauhtlatoatzin	18.12.	ADVENTIN 4. SUNNUNTAI
10.12.	Loreton Neitsyt Maria		

HUOM! Ajantasaiset tiedot messuista ja muista tapahtumista löytyvät seurakunnan tapahtumakalenterista (<https://henrik.katolinen.fi>)

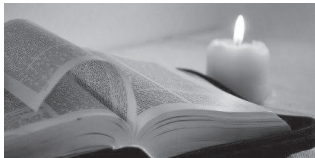
Tänä vuonna Hattulassa oli kirkon seinämaalausten tarkka esittely. Saimme tietää että katon maalauksia ei ole koskaan peitetty kalkilla, ainoastaan seinät. Sädekehät näyttävät mustilta, koska kultaa jättitelevä metalliseos on mustunut.

TULEVIA TAPAHTUMIA

URKUILLAT HENRIKIN KIRKOSSA

Urut ovat tarvinneet korjauksia, joten urkuillat jatkuvat lokakuusta alkaen Henrikin kirkossa joka kuukauden 1. torstaina klo 18.00. Tervetuloa!

Emerituspiispa Teemun vetämä raamattupiiri kokoontuu Henrikin seurakuntasalissa perjantain iltamessun jälkeen seuraavina päivinä:

2.9., 7.10. ja 28.10.

Lämpimästi tervetuloa mukaan.

LECTIO DIVINA

Luemme yhdessä Jumalan sanaa mietiskellen ja rukoillen Pyhän Hengen opastuksella. Kokoonnumme Pyhän Henrikin kabinetissa klo 18 -19 seuraavina tiistai-iltoina: 13.9., 11.10., 22.11., 13.12. 17.1., 7.2.2023

Kaikki seurakuntalaiset ovat tervetulleita (p. Henrikistä ja p. Mariasta)

Järjestää: Silvia Bertozzi, ocv.

JATKOKURSSI KIINNOSTUNEILLE

Suunnitelmassa on aloittaa jälleen suositut jatkokurssi-illat Henrikin seurakuntasalissa kerran kuussa (edellyttäen, että korona ei innostu uusiin yllätyksiin). Niistä ilmoitetaan tarkemmin mm. ilmoitustaululla ja Fideksessä. Päivä on kuitenkin aina maanantai, kuten ennenkin, ja aiheet perustuvat katolilaisilta saatuihin toivomuksiin.

SENIORIT

Joka kuukauden 3. tiistaina klo 12 messu katedraalissa, sen jälkeen yhdessäoloa seurakuntasalissa.

Päivät ovat:

20.9., 18.10., 15.11., 20.12.

JOHDANTOKURSSI 2022–2023 HELSINGISSÄ

Helsingin katolisten seurakuntien yhteinen johdantokurssi jatkuu. Kurssi kokoontuu joka toisena maanantaina klo 18.30 Pyhän Henrikin seurakuntasalissa (Pyhän Henrikin aukio 1).

Opetuspäivät ovat:

7.10.2022	Kirkko (isä Federico Spanò)
(KKK 748-972; KOM 147-193; Lumen Gentium)
31.10.2022	Jumalan ilmoitus: traditio, raamattu ja opetusvirka (emerituspiispa Teemu Sippo SCJ) (KKK 6-32)
14.11.2022	Johdanto sakramenteihin ja liturgiaan (isä Rafal Czernia SCJ) (KKK 1066- 1211; KOM 218-249)
28.11.2022	Kaste (isä Oskari Juurikkala) (KKK 1212-1284; KOM 250-264)
12.12.2022	Vahvistuksen sakramentti (isä Joosef Dang) (KKK 1285-1321; KOM 265-270)

VAHVISTUSKURSSI

Seurakunta kutsuu nuoret vahvistusopetukseen, joka järjestetään kahtenatoista kurssikertana lauantaisin klo 10.45-13. Jokaisella kurssikerralla on tauko välipalaa varten noin klo 12. Osallistuminen kurssikertoihin on pakollista niille, jotka haluavat vastaanottaa vahvistuksen sakramenttin.

Opetus tapahtuu Pyhän Henrikin seurakuntasalissa. Opetuspäivät ovat:

- 10.9.2022 , 24.9.2022, 8.10.2022,
29.10.2022 , 12.11.2022, 21.1.2023
11.2.2023, 4.3.2023, 1.4.2023, 15.4.2023
29.4.2023, 13.5.2023, 27.5.2023, 27.8.2023

Ilmoittautumiset sisar Eugeniealle
puh. 050 574 7251, ursuliinit@elisanet.fi

Fransiskaanimaallikot

jatkavat toimintaansa ja pitävät kaikille avoimet esitelmällat Marian seurakuntasalissa kerran kuussa tiistaisin klo 16 -18. Tämän jälkeen on mahdollisuus osallistua messuun.

Tervetuloa!

ENSIKOMMUUNIOKURSSI

Pyhän Henrikin seurakunta kutsuu ensikommuniolle valmistautuvat lapset sakramenttiopetukseen, joka valmistaa vastaanottamaan parannuksen sakramentin ja ensikommunion keväällä 2023. Opetuskertoja on yhteensä kuusi.

Ilmoittautumiset sisar Eugeniealle
puh. 050 574 7251, ursuliinit@elisanet.fi

Opetuskerrat (Pyhän Henrikin seurakuntasalin alapuolella lastentarhan tiloissa, Puistokatu 1 A):

17.9.2022	klo 10.00-13.15
15.10.2022	klo 10.00-13.15
19.11.2022	klo 10.00-13.15
14.1.2023	klo 10.00-13.15
18.2.2023	klo 10.00-13.15
22.4.2023	klo 10.00-13.15

Ja Tapanilassa (Veljestentie 6, 00730 Helsinki):

1.10.2022	klo 10.00-12.45
5.11.2022	klo 10.00-12.45
3.12.2022	klo 10.00-12.45
4.2.2023	klo 10.00-12.45
4.3.2023	klo 10.00-12.45
1.4.2023	klo 10.00-12.45

Posti Green

Jos vastaanottajaa ei tavoiteta,
lehti pyydetään palauttamaan
osoitteella:

SANCTUS HENRICUS,
PYHÄN HENRIKIN AUKIO 1,
00140 HELSINKI

Hattulan pyhiinvaellustraditio jatkui
17.9.2022, kuvissa ristin kunnioi-
tus suutelemalla ja ristisaatto kirkon
ympäri ristejä kantaen.

SANCTUS HENRICUKSEN TOIMITUS: Päätoimittaja isä Jean Claude Kabeza. Toimituksessa lisäksi:
Heikki Aronpää, Tuula Luoma, Anneli Oula, Alpo Penttinen ja sr Renata Glucha.
Seuraavaan lehteen tarkoitettu aineisto pyydetään lähettämään SH:n toimitukselle.
Toimituksen osoite: Sanctus Henricus, Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki, puh. 09 637 853.
Lehti on luettavissa myös osoitteessa www.henrik.katolinen.fi.